

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy
przeciwko D. B., R. B. i S. B. o opróżnienie lokalu
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 26 października 2023 r.
wniosku o uzupełnienie wyroku Sądu Najwyższego z 13 kwietnia 2023 r., sygn. II NSNc 82/23 w sprawie ze skargi nadzwyczajnej wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z 16 czerwca 2015 r., sygn. I C 393/15,

oddala wniosek.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 13 kwietnia 2023 r. Sąd Najwyższy na skutek skargi nadzwyczajnej Rzecznika Praw Obywatelskich uchylił punkt II wyroku zaocznego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z 16 czerwca 2015 r., sygn. I C 393/15, w zakresie dotyczącym R. B. i D. B. i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi oraz zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania wywołane wniesieniem skargi nadzwyczajnej, tym samym orzekł o kosztach w postępowaniu zainicjowanym skargą nadzwyczajną. Pismem z 18 września 2023 r. adwokat P. D. będący pełnomocnikiem z urzędu ustanowiony dla R. B. i D. B. wniósł o uzupełnienia powyższego wyroku w zakresie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 351 § 1 k.p.c. strona może w ciągu dwóch tygodni od ogłoszenia wyroku, a gdy doręczenie wyroku następuje z urzędu – od jego doręczenia, zgłosić wniosek o uzupełnienie wyroku, jeżeli sąd nie orzekł o całości żądania, o natychmiastowej wykonalności albo nie zamieścił w wyroku dodatkowego orzeczenia, które według przepisów ustawy powinien był zamieścić z urzędu. Powyższe zasady mają również zastosowanie do uzupełnienia postanowienia (art. 361 k.p.c.).

W niniejszej sprawie Sąd Najwyższy, wydając wyrok, którym rozpoznał skargę nadzwyczajną Rzecznika Praw Obywatelskich w punkcie drugim rozstrzygnął o kosztach tego postępowania. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, uzupełnienie orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania może mieć miejsce, jeśli nie zawiera ono żadnego rozstrzygnięcia co do tych kosztów (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 października 2012 r., I CZ 116/152; uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1972 r., III PZP 14/72).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[ms]